

pidi ta tagasi andma. Seda kätki kõige seal sees olewa rahaga tahtis wabrikant arstile muidu tânukingituseks anda ja palga veel pealegi maksta. Aga et arst iši oma wale arwamisega seda ârapôlgas, seepârast jâi ta sellest ilma ja teine ei pakkunud temale teistkorda ka enam.

•Uraabia-maa fohtumõistmine.

Üks Spaania maa laewa kapten tuli suure kâraga selle maa kubernerri juurde ja kaebas, et kaupmees temale kauba tooma eest hindâra maksa ei tahta; aga kuberner kästis teda teinekord tulla. Nõnda käis tema mitu korda, ja ikka kästi teda jâlle teinekord tulla. „Tule Jumal appi!” mótlus kapten ja läks ühel hommikul õige wara kubernerri juurde, kus teda kohe sisse laësti. Kui ta oma ašja âra oli rââkinud, sai temale kohe wâlja maksetud. Nûid kûsits kapten, miks ta mitte kohe

oma õigust kâtte ei ole saanud? See olewat temale nûid suurt kulu teinud! „Sellepârast,” wâstas kuberner, „et sa igakord, kui minu juurde tulid, ikka puru-joobnud olid, rumalaaste ja ropuste rââkisid, ei wöinud mina sinu seletusest aru saada. Aga et sa nûid selge mõistusega oled tulnud ja oma ašja ka selgeste ja otse âra oled rââkinud, seepârast said sina ka oma õiguse. Joobnud inimese ašja ei wöi ju ükski kohus seletada, sest et temal tervet aru ei ole, waid üksisõnu edasi jorub, milles keegi aru ei wöi saada, ega õiget otsust anda.” — See on see wiga, et mõned nurisewad, et kohus neile õigust kâtte ei anna, kuna neil õigus kûll olla. — Sellepârast mine targa meelega, ja kui suù õigus on, kûll siis seda ka saad. Aga joobnud peaga jáâd sa ikka ilma.
